

Gemeente Ede

Jaargang 10

Nummer 1

februari 2008

ChristenUnie FractieNieuws

www.ede.christenunie.nl

Van de fractievoorzitter

Het fractiejaar 2008 startte met twee feestelijke gebeurtenissen. Op 10 januari had de fractie een feestavond ter gelegenheid van 25 jaar vertegenwoordiging in de Edese gemeenteraad. We kunnen dankbaar terugkijken op een bijzonder geslaagde avond. De heer Schutte trakteerde ons op stukjes Hollandse nuchterheid in zijn lezing over 'Partij en/of beweging'.

"De toekomst lijkt niet aan de partij maar aan de beweging", aldus Schutte, verwijzend naar nieuwe partijen. Maar let op, zo hield hij ons voor, ook de ChristenUnie is via haar voorgangers begonnen als politieke beweging. Al in 1848 was Groen van Prinsterer als politiek vertegenwoordiger actief in de Kamer. Toch werd duidelijk dat voor verankering in de samenleving van het antirevolutionaire gedachtegoed een politieke partij met een vereniging met "echte" leden noodzakelijk is. En niet, zoals bij de PVV een vereniging met twee leden en één man die de dienst uitmaakt. Schutte sloot af met een opdracht voor ons. "Daarom moet gezocht worden naar mogelijkheden om de band tussen kiezer en gekozene ook binnen de partij levend te houden. Als dat niet goed lukt op de traditionele manier, dan ook anders." Daar ligt voor onze fractie, het bestuur, onze leden en onze campagneleider een stevige maar mooie uitdaging. Voor de complete lezing van de heer Schutte en overige impressies, zie [onze website](#).

Een tweede feestelijke gebeurtenis was op 23 januari, de beëdiging en installatie van onze nieuwe burgemeester, de heer C. van der Knaap. Een bijzonder moment voor de heer van der Knaap om als burgemeester terug te keren naar de gemeente waar je geboren bent. Dat je als burgemeester in een glazen huisje woont, heeft hij inmiddels kunnen ervaren.

Inmiddels hebben we onze eerste raadsvergadering met onze nieuwe voorzitter achter de rug. Hij heeft deze vergadering uitstekend voorgezeten. En wij moesten weer "meneer" de voorzitter" zeggen...

Burgemeester zijn is een verantwoordelijke en zware functie. Zeker in een grote gemeente als Ede. Als voorzitter van het college en van de raad hoeft de heer van der Knaap zich de komende zes jaren geen moment te vervelen! En sinds 11 mei 2007 mag hij bij een herbenoeming ook een tweede termijn volledig vol maken ook al bereikt hij eerder de leeftijd van 65 jaar.

Onze fractie wenst de heer van der Knaap en zijn vrouw Gods zegen toe.

Jos van Heuveln

P.S. U kunt via internet de raadsvergaderingen live volgen, zie de [website van de gemeente Ede](#)

Duurzaamheid en rentmeesterschap

Langzamerhand wordt in de media het woord milieu verdrongen door duurzaamheid. Bij milieubewustzijn gaat het om onze directe woonomgeving, gaan we daar zuinig en netjes mee om? Bij duurzaamheid gaat het over veel meer zaken.

Hoe gaan we met de schepping om dat deze blijvende waarde heeft. Doen we dat met produceren, reizen, bouwen en al de menselijke activiteiten? Blijvende waarde moet dan ook gelden voor andere wereldbewoners en voor de komende generaties. Een voorbeeld: rij-

Raadsleden

Jos van Heuveln
(fractievoorzitter)
Algemene Zaken & Middelen
jos.van.heuveln@ede.nl
0318-413728

Marten Idema
(vice-voorzitter)
Algemene Zaken & Middelen
marten.idema@hetnet.nl
0318-642157

Piet Plug
Ruimtelijke Ontwikkeling
pplug@filternet.nl
0318-487173

Han Schipper
Beheer Fysieke Omgeving
jgschipper@che.nl
0318-610263

Jan de Kluijver
Ruimtelijke Ontwikkeling
j.de.kluijver@hetnet.nl
0318-642008

Jellie Kieft-Boersema
(fractiesecretaris)
Maatschappelijke Zaken
cu-ede@kiefte.net
0318-645071

Fractievoolgers

Mark Smidt
Beheer Fysieke Omgeving
mmsmidt@chello.nl
0318-413764

Leon Meijer
Maatschappelijke Zaken
leon4ede@gmail.com
0318-635751

Wethouder

Peter van 't Hoog
Verkeer, Milieu, Openbare ruimte, Wijkbeheer en WMO-uitvoering
peter.van.t.hoog@ede.nl
0318-680727

Fractieassistent

Herko van Beek
(fractieassistent)
fractie-assistent@ede.christenunie.nl
0318-486650

Redactieadres: Jellie Kieft-Boersema, Catharinadaal 33, 6715 KA EDE, tel. 0318-645071, fax 084-7165415, e-mail: jellie.kieft@ede.nl

den op biobrandstof is erg milieubewust maar niet duurzaam. Want in Indonesië worden de levensmiddelen duurder omdat de landbouwgrond gebruikt wordt voor de planten voor onze biobrandstof. Ander voorbeeld: in de winter sperzieboontjes eten is lekker maar niet duurzaam. Voor het overvliegen van één kilo boontjes is (ter vergelijking) twee liter benzine nodig.

We hebben de aarde van de Schepper in bruikleen met de opdracht om deze de bewerken en te bewaren. Die opdracht ligt er met de wetenschap dat we door de zondeval (Gen. 3) leven in gebrokenheid. Gelukkig weten we ook dat God ondanks de eigenzinnige keuzes van mensen doorgaat met Zijn plan met deze wereld. Qua identiteit van de ChristenUnie dekt de term *rentmeester* beter het uitgangspunt dat het onze plicht is om met zorg de schepping te beheren, goed met de grondstoffen om te gaan en vervuiling tegen te gaan. We mogen de aarde bewerken. Dus niet uitmelken, maar met zorg keuzes maken! Als voorbeeld daarvan zien we Gods gebod tot duurzaam grondgebruik door het instellen van het sabbatsjaar; de grond moest braak liggen en tot rust komen.

Samson

Kort geleden hoorde ik Diederik Samson (PvdA) bij NOVA iets interessants over duurzaamheid zeggen: "We moeten niet op kleine dingen focussen. Als mijn dochter later vraagt: 'Wat heb jij aan duurzaamheid gedaan?', moet ik niet met iets over zonnepanelen aankomen. Het gaat erom dat ik dan kan uitleggen dat we een kentering gebracht hebben in het gebruik van vervuilende en eindige energie".

In veel opzichten herkennen we ons in de opmerking van Samson. Gelukkig is er meer en meer aandacht voor alternatieve energievoorziening en voor nieuwe technieken. De fracties van de VVD en GroenLinks/PE schreven onlangs de notitie: *Een stip aan de horizon'* hierover. Een lovenswaardige actie. Hoewel, na lezing bekennen we: interessant, maar nog niet zo veel nieuws. Een opsomming van de mogelijkheden is goed, maar de notitie mist wat ons betreft duidelijke uitgangspunten. Om met Diederik Samson te spreken: als we de notitie lezen, is niet helder wat onze kinderen daaraan later als nieuws zullen ervaren.

Gelukkig vraagt de notitie uitdagend om een reactie. De fractie van de ChristenUnie is in een vergevorderd stadium om een aanvulling, c.q. reactie op deze notitie te maken. Onze fractie, dat mag u als lezer verwachten, kijkt vanuit de ideologische visie naar dit onderwerp. Als invulling daarvan willen we als rentmeesters, ook in de zin van

overheid, sturing aan het beleid op duurzaamheid geven. De komende weken staan nog enkele werkbezoeken en gesprekken op de rol en dan volgt onze bijdrage op papier. We mogen de aarde niet als een gebruiksgoed opmaken – we zijn rentmeesters en als overheid hebben we de roeping dat ook in ons beleid invulling te geven.

Jan de Kluijver, Louis A.F. Godschalk, steunfractielid BFO

Leren indiceren op maat

De gemeente is nu verantwoordelijk voor de WMO-hulp bij het huishouden. Dat betekent volgens ons creatief meedenken als zorgvragers in de problemen komen. Dus maatwerk leveren, ook en ondanks wettelijke en procedurele obstakels.

Het onderdele hulp bij het huishouden is uit de vroegere AWBZ naar de Wet Maatschappelijke Ondersteuning gegaan, en valt nu onder verantwoordelijkheid van de gemeente. Met als concreet gevolg dat bijvoorbeeld de huishoudelijke én de persoonlijke verzorging niet meer door één persoon gedaan mag worden. Ook meer huishoudelijke zorg toekennen zodat de mantelzorger de persoonlijke verzorging doet is afgeschaft. Dit fenomeen wordt "ruilzorg" genoemd en de gemeente wil dat niet meer. "Zo is de wet", kregen bezwaarmakers te horen. Hooguit werd geadviseerd zelf iets van een persoonsgebonden budget (PGB) te regelen. Creatief meedenken, maatwerk leveren, wat vroeger via ruilzorgconstructies gebeurde, is voorbij. Het betreffen veelal cliënten met een voortdurend verslechterende gezondheidssituatie. Mensen die ook zonder huishoudelijke besognes de handen vaak al vol hebben aan het regelen van de zorg van alledag. Ze zitten niet op een PGB te wachten. Want rationeel kan de zorgvrager of diens mantelzorger wel in staat zijn om te zeggen wat de hulp moet doen, (en wordt geïndiceerd voor categorie HH1) en zou hij of zij een PGB verstandelijk wel aankunnen. Maar menigeen is dusdanig (over-)belast dat men de PGB-rompslomp en/of een werkgeverschap voor een alfahulp er niet bij kan hebben. Daarom heb ik namens de ChristenUnie-fractie meerdere malen op maatwerk aangedrongen en in de commissievergadering van december is dit aspect op ons verzoek opgenomen in de gemeentelijke beleidsvisie. Iets waar wethouder Kremers mee instemde. Maar in de praktijk is dat moeilijk concreet te maken als het herindicaties zijn waarbij zowel de AWBZ als de WMO een rol spelen. Zeker in dit soort

situaties moet huisbezoek worden afgelegd om de totale situatie, inclusief de last van de mantelzorgende omgeving in ogenschouw te nemen. Dat is de integrale aanpak die we als raad en gemeente hebben afgesproken. Onze fractie is van mening dat de WMO de gemeente via de compensatieverplichting juridisch ruimte geeft voor een eigen aanpak. De gemeente dient de beperkingen van de zorgvrager via voorzieningen te compenseren zodat deze zoveel mogelijke kan "meedoen", wat betreft huishouding, verplaatsing, lokaal vervoer en sociale contacten. *"Hoe zij dit doet, daar is de gemeente vrij in"* (invoeringWMO.nl). Vandaar dat ik er onlangs op heb aangedrongen dat die wettelijke ruimte niet alleen landelijk maar ook door de gemeente zelf nader wordt onderzocht en zo mogelijk gebruikt.

Losse schroeven

De MZ-vergadering van 4 februari was geheel gewijd aan het rapport over WMO-indicering hulp bij het huishouden en ging dus niet over ruilzorg. (Ik heb aangegeven dat wij dat misten.) Zorgelijk is de vaststelling dat tot dusver blijkaar sprake was van verschillend gebruik van categorieën huishoudelijke hulp, criteria en begrippen. Het rapport hierover: "Het is voor betrokkenen niet duidelijk welke indeling in categorieën wordt gevolgd (moet worden gevolgd) bij de indicatiestelling. Bij het opstellen van nieuwe criteria voor het bepalen van de categorie HH zullen deze knelpunten moeten worden opgelost. Bovendien moet er één document komen waar alle partijen, die bij betrokken zijn bij indicatiestelling, zich aan moeten houden".

Op grond hiervan kan de vraag gesteld worden of de geconstateerde verwarring bij deze betrokken partijen ook niet de motivering van veel (complexe) herindicaties op losse schroeven zet.

Bij de bespreking van het rapport heb ik aangegeven namens de fractie:

- we missen de inbreng van de zorgvrager zelf en adviseren de aanbevelingen van Zorgbelang, de koepel van patiëntenorganisaties over te nemen;
- niet meer telefonisch indiceren behalve als de zorgvrager dat zelf wil;
- duidelijke informatie over klachtenprocedures; onderzoek naar de mogelijkheid van een onafhankelijk second opinion;
- bij een categorie 1-indicatie mag een burger niet met een werkgeverschap opgezaald worden en toepassing van deze categorie zou pas na nauwkeurig onderzoek ingezet moeten worden;
- oog voor de belastbaarheid van de mantelzorgende omgeving.

Al doende leert men. Ook indiceren.

Jellie Kieft